Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0451/2017

30.6.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 3, og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

om Europa-Parlamentets prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2018
(2017/2699(RSP))

Bas Eickhout
for Verts/ALE-Gruppen

B8-0451/2017

Europa-Parlamentets beslutning om Europa-Parlamentets prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2018
(2017/2699(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[1], særlig bilag 4,

– der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om de strategiske prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2017[2],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2017 med titlen "Kommissionens arbejdsprogram 2017 – Realisering af et Europa, der beskytter, styrker og forsvarer"[3], med bilag,

– der henviser til den fælles erklæring om EU's lovgivningsmæssige prioriteter for 2017[4],

– der henviser til Kommissionens hvidbog om Europas fremtid af 1. marts 2017 og arbejdsdokumenterne om EU's sociale dimension, styring af globaliseringen, fuldførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, EU's forsvar og fremtiden for EU's finanser,

– der henviser til Romerklæringen af 25. marts 2017 fra lederne af 27 medlemsstater og Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen,

– der henviser til forretningsordenens artikel 37, stk. 3,

A. der henviser til, at den europæiske integrationsproces har skabt fred og bidraget til sikkerhed og fremgang i Europa gennem årtier; der henviser til, at resultatet af det seneste årtis demokratiske høringer skal give anledning til at reflektere over vores fælles europæiske projekt, dets faktiske fordele, aktuelle mangler og fornyede formål;

B. der henviser til, at konsekvenserne af globaliseringen i stadig højere grad skaber uro og EU-skepsis blandt europæiske borgere; der henviser til, at EU bør sikre tryghed og beskyttelse mod disse konsekvenser;

C. der henviser til, at europæisk integration ikke længere kan lade sig reducere til et rent økonomisk projekt og hurtigst muligt må vinde europæernes hjerter tilbage for det europæiske projekt og samtidig foretage en betydelig kursændring i EU's politikker;

D. der henviser til, at Parlamentet – trods sine egne begrænsninger – har et særligt ansvar i fastsættelsen af vores fælles europæiske interesser og bør bidrage til at overvinde de

[1] EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.
[2] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0312.
[3] COM(2016)0710.
[4] EUT C 484 af 24.12.2016, s. 7-8.

aktuelle splittelser i Rådet, som alt for ofte kører fast i nationalt tovtrækkeri og fører en nulsumspil-mentalitet med sig;

E. der henviser til, at de europæiske borgeres generelle interesse altid bør have forrang for forsvaret af nationale eller erhvervsmæssige interesser;

F. der henviser til, at vi som europæere har valgt en fælles fremtid og et ægte fællesskab baseret på fælles værdier og mål; der henviser til, at lokale, regionale og nationale identiteter ikke gensidigt udelukker hinanden og bidrager til vores bredere europæiske identitet;

G. der henviser til, at de nuværende kumulerede kriser kræver ægte europæiske løsninger; der henviser til, at vi ønsker, at Den Europæiske Union skal spille sin rolle og påtage sig sit ansvar på den internationale scene og være forpligtet til solidaritet, multilateralisme og vores eksterne partnerskaber, samt til at fremme global konvergens hen imod højere standarder; der henviser til, at vi vil sikre vores fælles projekt om fælles fred, fremgang og demokrati og skabe en attraktiv fremtid for alle generationer;

Vores scenarie for Europa: Et sted med frihed, sikkerhed, demokrati, social retfærdighed, økologi og menneskerettigheder

1. mener, at ingen af de fem scenarier, der er formuleret i Kommissionens hvidbog, udgør en overbevisende vision for Europas fremtid, eftersom de alle følger det samme reformmønster, som har været dominerende i EU i de seneste årtier;

2. mener, at det stærke fokus på budgetdisciplin og spareforanstaltninger i de seneste år, fremme af tomme begreber som "bedre lovgivning" eller "EU skal handle stort i store spørgsmål og mindre i mindre spørgsmål" kun har ført til ineffektivitet og en manglende evne til at levere og i sidste ende til, at borgerne har mistet deres tillid til EU;

3. understreger derfor, at EU må revidere sine grundlæggende målsætninger og arbejdsmetoder samt sin organisation markant for at kunne tackle det 21. århundredes udfordringer og imødegå sine borgeres bekymringer; understreger i denne forbindelse, at målene i og formålet med den europæiske integrationsproces udtrykkeligt bør defineres, bør være fælles og demokratisk anerkendt;

4. mener, at den trods, som for tiden udvises over for den europæiske idé, bør behandles som en førsteprioritet; foreslår, at dette i første omgang kunne ske ved at demokratisere den europæiske beslutningsproces og ved at inddrage borgerne mere i vores fælles politiske projekt;

5. mener, at EU bør være et område, hvor velstanden er bedre fordelt, hvor den permanente søgen efter den rette balance mellem de økonomiske, miljømæssige og sociale områder – de tre søjler for bæredygtig udvikling – vil være retningsgivende for alle offentlige politikker, og hvor rettigheder og friheder snarere udvides og ikke begrænses;

Det Europa, vi ønsker: Hovedprioriteter:

Forbedring af arbejds- og levevilkårene for de europæiske borgere

6. minder om, at EU's nuværende økonomiske opsving er begrænset og ubalanceret med mange regioner, der stadig står over for en uacceptabelt høj arbejdsløshed, fattigdom, ulighed og en alvorlig mangel på fremtidsudsigter for de yngre generationer; insisterer derfor på, at EU's centrale økonomiske og sociale dagsorden skal omfatte foranstaltninger, der skal mindske sociale uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og kvalitetsjob for alle og samtidig intensivere investeringerne i uddannelsessystemet;

7. minder om, at mindskelse af regionale forskelle og fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed mellem alle regioner i EU er et traktatfæstet mål; understreger, at forberedelserne til samhørighedspolitikken efter 2020 er en politisk prioritet; fremhæver, at den syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed spiller en betydningsfuld rolle i denne sammenhæng; opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser og fremsætte konkrete forslag i denne henseende; mener, at alle regioner, som defineret i artikel 174 og 349 i TEUF, bør drage fordel af samhørighedspolitikken;

8. bemærker, at samhørighedspolitikken er EU's vigtigste investeringspolitik og skal tage hensyn til EU's overordnede politiske målsætninger, herunder den digitale dagsorden, energiunionen, klimapolitikken, en høj grad af miljøbeskyttelse, en sund og bæredygtig økonomisk udvikling, ligestilling mellem kønnene og den sociale søjle; understreger den afgørende betydning af at deltage i, forpligte sig til og indgå i dialog med regionale og lokale myndigheder, økonomiske partnere, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet med henblik på at sikre kvaliteten af programmerne og projekterne og realisere målene; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke partnerskabsprincippet i fremtiden, herunder gennem anvendelse af tilgange som f.eks. lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD);

9. opfordrer Kommissionen til at forbedre arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder til at håndhæve arbejdstidsdirektivet korrekt og overveje passende måder at afhjælpe eventuelle mangler heri, samt til i forbindelse med revisionen af direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener straks at forelægge den tredje gruppe af stoffer og inkludere grænseværdier for reproduktionstoksiske stoffer på grundlag af videnskabelige og tekniske oplysninger samt en konsekvensanalyse;

10. noterer sig forelæggelsen af lovgivningspakken om balance mellem arbejds- og privatliv; beklager, at barselsorlov ikke er indeholdt i pakken; opfordrer Kommissionen til at sikre, at lovgivningen og politikker vedrørende balancen mellem arbejds- og privatliv, herunder den politik, der føres i EU-institutionerne, tager højde for personer i sårbare situationer, såsom f.eks. enlige forældre, forældre med handicap og forældre til børn med handicap; opfordrer Kommissionen til at føre en politik og gennemføre foranstaltninger, der anerkender den stigende mangfoldighed i familieforhold, herunder civile partnerskaber og forældre- og bedsteforældreordninger, samt i samfundet som helhed, navnlig med henblik på at sikre, at børn ikke diskrimineres på grund af deres forældres civilstand eller familiens sammensætning;

11. opfordrer Kommissionen til at tackle det flerdimensionale problem med fattigdom og ulighed og til at foreslå en integreret strategi til bekæmpelse af fattigdom med henblik på at nå Europa 2020-målene; henstiller til Kommissionen at fremme passende mindsteindkomstordninger i alle medlemsstater baseret på en konsekvensanalyse og i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, samtidig med at der skabes mulighed for at forhindre langtidsafhængighed af minimumsindkomsten; gentager sin opfordring til at udarbejde en grønbog om uligheder og om, hvordan disse hæmmer den økonomiske genopretning; opfordrer Kommissionen til at intensivere sit arbejde om og overvågning af gennemførelsen af initiativet om "Investering i børn"; gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at yde en børnegaranti, der sætter børn i centrum for eksisterende fattigdomsbekæmpelsespolitikker, og sikre tilvejebringelsen af de øremærkede særlige midler, som er nødvendige for den fuldstændige gennemførelse heraf;

En europæisk strategi for bæredygtig udvikling

12. mener, at økonomiske modeller, der udelukkende er baseret på vækst i BNP og vedvarende overudnyttelse af naturressourcer og finansinvesteringer har nået deres grænse; mener, at EU fremover skal gøre bæredygtighed til kernen i enhver fornuftig, fremtidsorienteret og kriseløsende økonomisk politik;

13. bemærker de menneskelige og økonomiske konsekvenser af klimakatastrofer i Europa og på verdensplan; fremhæver, at det er vigtigt fortsat at tackle de grundlæggende årsager til klimaændringer, samtidig med at vores industris konkurrenceevne sikres med en ambitiøs klimastrategi, der er i overensstemmelse med EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen om at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C; understreger, at det er nødvendigt at ajourføre forskriftsmæssige standarder og indføre relevante finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at evaluere overensstemmelsen og sammenhængen mellem de nuværende EU-politikker i relation til de i Parisaftalen fastsatte forpligtelser;

14. støtter i denne forbindelse Rådets opfordring til Kommissionen om at fremlægge en helhedsorienteret strategi for EU's industripolitik i fremtiden, som skal behandle de vigtigste prioriteter, såsom overgangen til en energieffektiv økonomi baseret på vedvarende energi, tilpasning til og afbødning af klimaændringer, en giftfri fremtid, digital konnektivitet for alle, og udnytte potentialet i Europas kreative industrier, gøre byerne mere bæredygtige samt gennemføre den cirkulære økonomis dagsorden;

15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at ophøre med at anvende EU-midler til at støtte produktionen af fossile brændstoffer og til at koordinere medlemsstaternes bestræbelser på hurtigt at udfase nationale tilskud til fossile brændstoffer; anmoder også Kommissionen om at sikre, at ingen national støtte eller EU-støtte anvendes til finansiering af nye atomreaktorer, og om at tilskynde medlemsstaterne til at opgive planlagte forlængelser af levetiden for atomkraftværker;

16. forventer, at Kommissionen i 2018 fremlægger et kulstofbudget for Unionen, som er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået i henhold til Parisaftalen; forventer, at Kommissionen udvikler og gennemfører relevante politiske løsninger til hurtig håndtering af emissionerne af metan ved hjælp af en EU-strategi for metan; opfordrer Kommissionen til at identificere og støtte udviklingen af projekter for

vedvarende energi inden for rammerne af energiunionen;

17. minder om, at bestræbelserne må intensiveres for at skabe en energiunion, der garanterer energisikkerhed og prismæssigt overkommelig og bæredygtig energi for alle borgere og virksomheder; forventer i denne forbindelse, at Kommissionen endvidere adresserer energifattigdom ved hjælp af en konkret handlingsplan for udryddelse af energifattigdom og sikrer alle EU-borgere adgang til energi til en overkommelig pris;

18. finder det afgørende at adressere emissionerne i transportsektoren; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at afslutte sin allerede forsinkede gennemgang af lovgivningen om CO_2-emissioner fra personbiler, varevogne og tunge erhvervskøretøjer og til at fremsætte lovgivningsforslag vedrørende indførelsen af et gennemsnitligt emissionsmål for bilparken i 2025, som er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af den aftale, der blev indgået i 2013; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til en teknologineutral Euro 7-emissionsgrænse gældende fra 2025 for alle klasse M1- og N1-køretøjer, der markedsføres i Unionen, med henblik på at forbedre luftkvaliteten i Unionen og virkeliggøre Unionens grænseværdier for luftkvalitet samt de WHO-anbefalede niveauer;

19. forventer, at Kommissionens forslag til en fælles landbrugspolitik efter 2020 baseres på korrigerende offentlig intervention, bl.a. med hensyn til udsvingene på landbrugsmarkederne, samt på rimelige priser for landbrugernes produkter med henblik på at sikre bæredygtig fødevareproduktion og -forsyning; opfordrer til at der fremsættes forslag, som gør det muligt at nå målene for bæredygtig udvikling, som sikrer et levende landskab; opfordrer til at sikre et væsentligt øget fokus på at opfylde målene om biodiversitet, miljø og klimaændringer, herunder ved at prioritere overgangen til bæredygtige landbrugsmetoder, der gør det muligt at opfange mere drivhusgas i landbaserede økosystemer, navnlig i levende, sund jord, begrænse drivhusgasemissioner, standse tabet af biodiversitet, anvende landbrugsøkologiske metoder for at sikre langsigtet frugtbarhed og produktivitet samt erstatte kemiske pesticider med alternative løsninger; gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til lovgivning med henblik på at løse problemet med antimikrobiel resistens og opfordrer Rådet til at revidere prioriteringerne i forbindelse med forordningen om veterinærlægemidler og foderlægemidler;

20. forventer, at Kommissionen inden for rammerne af den nye flerårige finansielle ramme (FFR) fremlægger forslaget til en ny og ambitiøs Connecting Europe-facilitet (CEF) tilstrækkeligt tidligt i 2018 til, at Parlamentet kan afgive udtalelse, samt forventer, at programmet er driftsklart i 2021; opfordrer til, at energidelen af CEF-budgettet udelukkende tildeles projekter af fælles interesse i elsektoren (herunder intelligente net) til støtte for udvidelsen af vedvarende energiformer og princippet om "energieffektivitet først"; opfordrer til, at størstedelen af budgetbevillingerne i IKT-sektoren afsættes til finansiering af bredbåndsinfrastruktur;

21. forventer, at Kommissionen præciserer sine ambitioner for den næste flerårige finansielle ramme og forelægger sit forslag til det 9. rammeprogram for forskning (FP9) tilstrækkeligt tidligt i 2018 til, at Parlamentet kan formulere sin holdning, samt at RP9 vil være operationelt fra 2021 og frem; minder om, at det er nødvendigt, at EU gør fuldt

brug af alt det forsknings- og innovationspotentiale, som findes i medlemsstaterne, og sikrer passende og lige muligheder for videnskabelig udvikling for videnskabsfolk og forskere i hele EU; forventer derfor en stigning i finansieringen af RP9;

Rimelige skattepolitikker for tilstrækkelige ressourcer

22. understreger, at det aldrig har været mere presserende at intensivere kampen mod skatteunddragelse og skatteundgåelse, som i tabte indtægter for de nationale budgetter beløber sig til flere hundrede milliarder euro om året; mener, at disse midler kunne have været brugt på at investere i fremtiden, fremme beskæftigelse og mindske uligheder;

23. mener, at det i denne forbindelse er afgørende, at Europa-Parlamentet og Rådet hurtigt når til enighed om omfattende krav til obligatorisk offentlig landeopdelt rapportering fra multinationale virksomheder, uden undtagelser, som bygger på Kommissionens forslag fra 2016[1]; anmoder Kommissionen om at afsætte yderligere midler til foranstaltninger, der tilsigter at bekæmpe økonomisk kriminalitet, navnlig udviklingen af en EU-køreplan for lande, hvor risikoen for hvidvaskning af penge er høj; anmoder Kommissionen om at fremlægge et lovforslag om solide og automatiske sanktioner mod sortlistede og usamarbejdsvillige jurisdiktioner i EU;

24. anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag om at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på skatteområdet, herunder om udveksling af oplysninger, med henblik på at holde skattesnydere ansvarlige på tværs af de europæiske grænser; opfordrer Kommissionen til at overveje at fremsætte lovforslag i henhold til EU-traktatens artikel 116 med henblik på at bekæmpe skadelig praksis på skatteområdet, der forvrider konkurrencen;

Styrkelse af EU's budget og reformen af stabilitets- og vækstpagten

25. gentager, at den flerårige finansielle ramme for 2014-20 har vist sig at være for beskeden og ikke tilstrækkelig fleksibel til at sikre, at Den Europæiske Union er i stand til at reagere på de fælles udfordringer, den står over for; gentager sit standpunkt om, at den flerårige finansielle rammes varighed bør tilpasses til både Parlamentets og Kommissionens politiske cyklus, således at valgene til Europa-Parlamentet kan blive et forum for debat om de fremtidige udgiftsprioriteter;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at undlade at fastsætte vilkårlige lofter for den flerårige finansielle ramme efter 2020 og i stedet basere udformningen på en vurdering af EU's fælles behov, fælles valg og merværdien af at handle i større målestok; understreger, at det nuværende lave loft for betalingsbevillinger hele tiden har indvirket negativt på EU's troværdighed og evne til at handle; understreger behovet for større fleksibilitet i den flerårige finansielle ramme;

27. mener, at EU's budget for tiden efter 2020 bør yde et stærkt bidrag til gennemførelsen af klimaaftalen fra Paris, både på indtægts- og udgiftssiden; mener især, at en reformeret ordning for beskatning af kilder til drivhusgasser bør give indtægter til EU's budget,

[1] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, (COM(2016)0198) – 2016/0107 (COD).

samtidig med at der bør ydes mere EU-støtte i forbindelse med overgangen til en grønnere økonomi; opfordrer Kommissionen til at øge andelen af klimarelaterede udgifter op til 40 % for den flerårige finansielle ramme efter 2020;

28. anmoder Kommissionen om at følge op på oplægget om fremtiden for EU's finanser med ambitiøse forslag på basis af rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter og med særlig fokus på grønne egne indtægter, beskatning af finansielle transaktioner og selskabsbeskatning;

29. opfordrer til, at der etableres en finanspolitisk kapacitet for euroområdet samtidig med, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og de europæiske struktur- og investeringsfonde anvendes fuldt ud; gentager, at en finanspolitisk kapacitet for euroområdet bør sigte mod at fremme opadgående socioøkonomisk konvergens og afbøde økonomiske chok; bemærker, at euroområdets budgetmæssige kapacitet bør omfatte nye instrumenter inden for EU's budget (over EU's lofter for den flerårige finansielle ramme) samt en reform af den europæiske stabilitetsmekanisme, som indarbejdes i EU's retlige ramme og underlægges demokratisk kontrol; understreger, at en finanspolitisk kapacitet for euroområdet bør være åben for lande uden for euroområdet, der ønsker at deltage deri;

30. opfordrer til, at der indføres en "gylden regel for investeringer", der gør det muligt at sprede regnskabsføringen af den offentlige sektors kapitaludgifter i bæredygtige sektorer ud over hele livscyklussen for disse investeringer og at indarbejde indikatorer for bæredygtig udvikling i stabilitets- og vækstpagten for at sikre, at investeringerne i fremtidig velstand ligger på et sundt niveau og er af god kvalitet;

Europa som en førende global aktør

31. mener, at effektiviteten af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) bygger på et omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne og på deres bidrag til både civile missioner og militære operationer; opfordrer medlemsstaterne til at udvide samarbejdet med henblik på at generere relevante kapaciteter; mener, at en mere ansvarlig politik for våbeneksport fra medlemsstaternes side ville bidrage til at nå Unionens udenrigspolitiske mål, og opfordrer medlemsstaterne til i væsentlig grad at forbedre sammenhængen i gennemførelsen af fælles holdning 2008/944/FUSP;

32. vurderer, at den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) bør gøres mere demokratisk og mere effektiv, herunder gennem mekanismen for permanent struktureret samarbejde og væsentlig mere udbredt brug af sammenlægning og deling af projekter mellem medlemsstaterne; mener, at FSFP kan gøres mere effektiv gennem fælles operationel planlægning og gennemførelse, også med hensyn til militære operationer; minder om den afgørende rolle, som Unionen allerede i dag spiller med hensyn til civil konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsopbygning rundt om i verden, og opfordrer EU til at styrke de relevante ressourcer; opfordrer til fuld demokratisk ansvarlighed og gennemsigtighed i FSFP;

33. fremhæver Kommissionens seneste erklæring om, at der kan spares mellem 25 og 100 milliarder EUR årligt i nationale forsvarsudgifter blandt de 28 medlemsstater; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bistå medlemsstaterne med at gøre disse besparelser mulige gennem en sammenlægning af de nationale forsvarsbudgetter, navnlig for så vidt

angår forskning, udvikling, indkøb, vedligeholdelse og uddannelse; mener, at sådanne sammenlagte nationale ressourcer bør kunne omdannes til en eller flere europæiske forsvarsfonde;

34. opfordrer indtrængende Kommissionen til navnlig at koncentrere sin opmærksomhed om den gældende EU-lovgivning i forsvarssektoren og understreger, at det er bydende nødvendigt at håndhæve de relevante regler for det indre marked, som er fastsat i direktivet om forsvarsindkøb, hvilket muligvis kan mindske ineffektivitet, manglende gennemsigtighed og korruption;

35. afviser på det kraftigste de mange forsøg fra Kommissionens side på at reducere og omdirigere finansielle midler fra eksisterende civile EU-budgetposter og finansielle instrumenter med henblik på at finansiere den europæiske forsvarsindustri via en fremtidig europæisk forsvarsfond og programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri; mener, at sådanne overførsler fra den civile sektor til forsvarsindustrien vil svække den europæiske økonomi, samtidig med at det ikke løser strukturproblemerne i den europæiske forsvarsindustri, som er kendetegnet ved en stor ineffektivitet, overlapninger, industriel overkapacitet, ringe gennemsigtighed og fragmentering; afviser kraftigt de forslag, Kommissionen fremsatte i sin meddelelse om den europæiske forsvarshandlingsplan i november 2016 og i forbindelse med forsvarspakken af 7. juni 2017 med hensyn til anvendelsen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), de europæiske struktur- og investeringsfonde (EFSI), programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme), Connecting Europe-faciliteten, de europæiske satellitnavigationsprogrammer, det europæisk jordovervågningsprogram, ERASMUS+ og lån fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til at styrke forsvarssektorens industrielle kapacitet; afviser ligeledes Kommissionens forslag af 6. juli 2016 om – inden for rammerne af instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred – at bruge midlerne under udgiftsområde 4, navnlig ENPI- og DCI-midler, til programmer for militær kapacitetsopbygning og levering af militært udstyr til tredjelande;

36. anmoder om, at Unionens handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter moderniseres, og at handelspolitikker udformes i overensstemmelse med EU's udviklingsmål, klimamål, miljøprioriteter og sociale standarder og menneskerettighedsstandarder; understreger, at de europæiske borgere i stigende grad er kritiske over for de faktiske virkninger af frihandelsaftaler, fordi de også kan have uønskede konsekvenser for beskæftigelse, konkurrenceevne og EU's standarder for menneskerettigheder og bæredygtig udvikling; insisterer på, at der tages yderligere skridt for at øge gennemsigtigheden i EU's handelsforhandlinger med høring af Parlamentet på hvert stadie af forhandlingerne og gennemførelsesprocesserne, og at forhandlingsdokumenterne offentliggøres;

37. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et lovgivningsmæssigt forslag til ledsageforanstaltninger til forordningen om konfliktmineraler;

38. opfordrer Kommissionen til at forelægge en handlingsplan til bekæmpelse af land grabbing i udviklingslandene, herunder gennem konkrete muligheder for at sikre ejendomsretten til jord, i overensstemmelse med international menneskerettighedslovgivning og de normer, der er anført i FAO's retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove;

39. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en EU-handlingsplan vedrørende skovrydning og skovforringelse, herunder konkrete regulerende foranstaltninger vedrørende forsyningskæder og finansielle transaktioner;

Udformning af en egentlig europæisk asyl- og indvandringspolitik

40. er af den opfattelse, at Den Europæiske Union skal finde konkrete løsninger til at håndtere flygtninge- og migrantspørgsmålet, navnlig ved at tage fat på de grundlæggende årsager gennem en helhedsorienteret politisk reaktion, som omfatter politikkohærens for udviklings-, handels-, klima- og investeringspolitikker, samtidig med at der garanteres sikker og lovlig adgang for dem, der søger om international beskyttelse, og realistiske og lettilgængelige kanaler for lovlig migration;

41. er af den opfattelse, at genbosætning bør bevares som en af de varige løsninger på fordrivelse af flygtninge og som et uforbeholdent instrument til international solidaritet; opfordrer til skabelse af flere genbosætningsmuligheder med henblik på at muliggøre genbosætning af mindst 500 000 flygtninge årligt fra oprindelses- og transitlandene, som, hvis de blev korrekt fordelt, ville være et fuldstændigt håndterbart antal for EU;

42. opfordrer til en reform af den nuværende Dublinforordning med et nyt system, som er baseret på en retfærdig fordeling af asylansøgere mellem medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier, der er bygget op omkring asylansøgeres eksisterende bånd til og præferencer for visse medlemsstater, og som er bindende for alle medlemsstater og baseret på incitamenter frem for tvangsforanstaltninger;

43. efterlyser koordinerede foranstaltninger i relation til lovlig migration med henblik på at give yderligere og mere fleksible muligheder for lovlig migration, herunder for familiesammenføring og beskæftigelse i lav- og mellemindkomstsektorer, styrkelse af mobilitetspartnerskaber med tredjelande og udvikling af EU-dækkende mobilitetspakker med passende garantier, bl.a. med hensyn til arbejds- og levevilkår;

44. opfordrer Kommissionen til at kontrollere overholdelsen af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning for alle aktører, der er involveret i beskyttelsen af EU's ydre grænser og i modtagelse af asylansøgere, med henblik på at forsvare menneskerettighederne og forbedre beskyttelsen af sårbare personer; opfordrer til en præcisering af sondringen mellem illegal smugling og de aktiviteter, der gennemføres af almindelige borgere og civilsamfundsorganisationer, som hjælper mennesker i nød, og til, at humanitær bistand aldrig kriminaliseres;

45. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovforslag om humanitære visa;

Håndtering af borgernes sikkerhedsmæssige betænkeligheder

46. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til at forbedre udvekslingen af retshåndhævelsesoplysninger og styrke det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og EU-agenturerne for at sikre obligatorisk udveksling af oplysninger med henblik på bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet;

47. opfordrer Kommissionen til at evaluere medlemsstaternes anvendelse af undtagelser af hensyn til "intern sikkerhed" eller "national sikkerhed", navnlig i afsnit V i TEUF, som

udelukker EU's kompetence og fastholder medlemsstaternes suverænitet, hvilket yderligere svækker EU's effektivitet med hensyn til at finde fælles løsninger på fælles problemer; opfordrer Kommissionen til at opstille EU-definitioner af begreberne "national sikkerhed" og "intern sikkerhed" for at garantere retssikkerheden i kampen mod terrorisme;

48. gentager, at indførelsen af repressive, men overvejende ineffektive masseovervågnings- og grænsekontrolforanstaltninger, der truer borgerlige frihedsrettigheder, grundlæggende rettigheder og princippet om fri bevægelighed, ikke er den rigtige løsning;

49. gentager betydningen af Schengenområdet med fri bevægelighed; understreger behovet for en effektiv forvaltning af EU's ydre grænser på basis af den normative ramme for menneskerettigheder og fuld respekt for international og europæisk ret;

Styrkelse af de grundlæggende rettigheder og demokrati

50. er bekymret over, at de kumulerede kriser ikke alene har skadet samhørigheden i de europæiske samfund, men også har rystet de europæiske borgeres tillid til deres demokratiske institutioner på EU-plan og nogle gange på nationalt plan; mener derfor, at styrkelsen af EU's demokratiske legitimitet og genoprettelsen af tilliden til dets evne til at tjene borgernes interesser skal være Unionens højeste prioritet;

51. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om en pagt for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder i form af en interinstitutionel aftale i overensstemmelse med den henstilling, som Parlamentet fremsatte i sin lovgivningsmæssige initiativbetænkning[1];

52. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge et lovgivningsforslag til en EU-dækkende lovgivning om beskyttelse af whistleblowere med et bredt anvendelsesområde og et passende retsgrundlag for at sikre horisontal beskyttelse for alle kategorier af whistleblowere;

53. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremsætte et forslag om at revidere forordningen om det europæiske borgerinitiativ efter de retningslinjer, Parlamentet foreslog i sin beslutning af 28. oktober 2015[2];

54. forventer, at Kommissionen, som lovet af formand, Jean-Claude Juncker, ændrer adfærdskodeksen for kommissærer i relation til forlængelsen af "afkølingsperioden" for forhenværende kommissærer;

55. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et initiativ om beskyttelsen af mediefrihed og -pluralisme, bekæmpelse af misinformation og hadefuld tale og fremme af en faktabaseret og demokratisk debat, selv i en tid med sociale medier;

56. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre den længe ventede anden rapport om bekæmpelse af korruption i EU og til at tilslutte sig kontrolmekanismerne for

[1] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0409.
[2] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0382.

korruptionsbekæmpelse under FN's konvention mod korruption og Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (GRECO);

57. opfordrer igen Kommissionen til at vedtage forslaget til forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning;

58. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre en mere målrettet indsats for at fjerne de vedvarende lønforskelle mellem mænd og kvinder ved at foreslå et direktiv, der bygger på Kommissionens henstilling fra 2014 om løngennemsigtighed; opfordrer Kommissionen og Rådet til at intensivere indsatsen for at nå til politisk enighed om forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber[1];

Hvordan kan Europa arbejde bedre sammen?

59. minder om, at mange af nutidens udfordringer – lige fra klimaforandringer til asyl og migration, fra finansielle markeder til multinationale selskaber og fra terroristnetværk til fejlslagne stater og slyngelstater – er tværnationale og grænseoverskridende og kræver modvægte og reaktioner på dette niveau;

60. efterlyser programmer, der fremmer en styrkelsen af kontakten og den kulturelle udveksling mellem europæiske borgere; finder, at dialogen mellem de europæiske institutioner og borgerne bør styrkes yderligere; mener, at oplysninger om EU's strategier og politikker skal gøres lettere tilgængelige og forståelige for borgerne i hele EU; efterlyser relevante uddannelses- og medietiltag, der kan hjælpe borgerne med at træffe informerede valg ved valget til Europa-Parlamentet i 2019;

61. anmoder alle EU-institutionerne om - i betragtning af, at ikke-gennemskuelig, ensidig lobbyvirksomhed udgør en betydelig trussel mod politikudformningen og offentlighedens interesser - at stræbe efter de højeste standarder for gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet og konstant bekæmpe tendensen til at overse interessekonflikter, som er ødelæggende for effektiviteten, rimeligheden og troværdigheden af beslutningsprocessen;

62. gentager, at EU's funktion kan forbedres væsentligt på grundlag af Lissabontraktaten, navnlig gennem fuld anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure og afstemning med kvalificeret flertal i Rådet; slår i den forbindelse til lyd for en generel anvendelse af "passerellebestemmelsen", som er fastsat i artikel 48, stk. 7, i TEU; minder om, at mekanismen for et styrket samarbejde også kan anvendes, navnlig for at uddybe ØMU'en, med henblik på at gøre mere på FUSP-området og opnå et stærkere samarbejde inden for retlige og indre anliggender;

63. understreger, at fællesskabsmetoden er bedst egnet til Unionens funktionsmåde, da den er den eneste metode, der giver mulighed for gennemsigtighed, effektivitet og afstemning med kvalificeret flertal i Rådet og lige ret til fælles beslutningstagning mellem Parlamentet og Rådet, samtidig med at den forhindrer opsplitning af institutionelt ansvar og udvikling af konkurrerende institutioner;

[1] COM/2012/0614- 2012/0299 (COD).

64. mener, at Det Europæiske Råds tendens i de seneste år til at ty til mellemstatslige kunstgreb bringer "fællesskabsmetoden" i fare og er i strid med traktaterne; minder om, at selvom Det Europæiske Råds medlemmer i henhold til Lissabontraktaten individuelt står til regnskab over for deres egne nationale parlamenter, men kollektivt kun står til regnskab over for hinanden, skal de nationale parlamenter være bevidste om deres særlige politiske ansvar for at udøve fuld demokratisk kontrol med deres repræsentanter i Det Europæiske Råd;

65. understreger, at etableringen af de nødvendige betingelser for en demokratisk og effektiv funktion af EU i sidste ende forudsætter en traktatændring;

66. er fast besluttet på at anvende alle sine redskaber og ressourcer for at fungere som en drivkraft i en fornyet demokratisk proces hen imod en reform af Den Europæiske Union;

°

° °

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.